

**การให้ข้าราชการกลับเข้ารับราชการต้องจัดให้เข้าสู่ตำแหน่งเดิม
โดยมิอาจเปลี่ยนแปลงตำแหน่งหรือสังกัดโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้เสียหาย***
(CE, 27 mars 1949, Véron-Réville, Rec. Lebon, p. 246.)

สภาแห่งรัฐมีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการไป โดยไม่ชอบ โดยพิจารณาเห็นว่า การเพิกถอนคำสั่งให้พ้นจากราชการในคดีนี้ มีผลให้ ฝ่ายปกครองต้องจัดให้ผู้เสียหายได้กลับเข้ารับราชการใหม่อีกครั้งในตำแหน่งเดิมที่เคยดำรง ตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่ถูกให้ออกจากราชการไป นอกจากนี้แล้ว การให้กลับเข้ารับราชการ ฝ่ายปกครองต้องจัดให้เข้าสู่ตำแหน่งเดิมโดยมิอาจเปลี่ยนแปลงตำแหน่งหรือสังกัดโดยไม่ได้รับ ความยินยอมจากผู้เสียหาย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งหรือสังกัดอาจมีผลกระทบต่อเรื่องไปถึงสิทธิประโยชน์หรือโอกาสความเจริญก้าวหน้าซึ่งเริ่มจากตำแหน่งเดิมที่ ผู้เสียหายสังกัดอยู่

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงในคดีนี้มีอยู่ว่า นาย Véron-Réville เคยดำรงตำแหน่งเป็นผู้พิพากษา ศาลยุติธรรมชั้นต้นแห่งเมือง Bordeaux ก่อนที่จะมีคำสั่งอันมิชอบให้ปลดออกจากราชการไป ซึ่งสภาแห่งรัฐ ได้มีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งปลดออกดังกล่าวไปแล้วครั้งหนึ่ง และโดยผลของคำวินิจฉัยนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงได้มีคำสั่งให้รับนาย Véron-Réville กลับเข้ารับราชการตามเดิม แต่ทว่าเป็นการให้กลับเข้ารับราชการในศาลชั้นต้นแห่งเมือง Limoges นาย Véron-Réville จึงโต้แย้ง คำสั่งของรัฐมนตรีต่อสภาแห่งรัฐอีกครั้งหนึ่ง

คำวินิจฉัย

สภาแห่งรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่า คำวินิจฉัยของสภาแห่งรัฐในคดีเดิมที่ให้เพิกถอน คำสั่งปลดนาย Véron-Réville ออกจากราชการนั้น เป็นผลให้ฝ่ายปกครองต้องจัดให้ผู้เสียหายกลับ เข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมที่เคยครองตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่มีคำสั่งอันมิชอบให้ปลดออกจากราชการ หากตำแหน่งเดิมมีผู้มาแทนแล้ว ฝ่ายปกครองต้องดำเนินการให้ตำแหน่งนั้นว่างลง โดยการยกเลิก

---

* แปลและเรียบเรียงโดย ดร. ปิยะศาสตร์ ไชว์พันธุ์ พนักงานคดีปกครอง ๖ว ศูนย์ศึกษากฎหมายปกครอง ระหว่างประเทศ สำนักวิชาการและความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานศาลปกครอง (พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกใน วารสารวิชาการศาลปกครอง ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒)

คำสั่งแต่งตั้งผู้ที่มาแทนผู้เสียหาย การยกเลิกการแต่งตั้งผู้มาแทนดังกล่าวไม่ขัดกับหลักความมั่นคงในตำแหน่งข้าราชการฝ่ายตุลาการที่ได้รับการรับรองไว้โดยรัฐธรรมนูญ (l'inamovibilité des magistrats) เพราะหลักดังกล่าวจะใช้ได้กับเฉพาะผู้ที่ได้รับแต่งตั้งมาโดยวิธีการที่ถูกต้องเท่านั้น สำหรับกรณีของผู้เสียหาย การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีคำสั่งให้ไปดำรงตำแหน่งที่อื่นโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายจึงเป็นคำสั่งอันมิชอบ อีกทั้งยังขัดกับหลักความมั่นคงในตำแหน่งผู้พิพากษาอีกด้วย แต่เนื่องจากปัจจุบันนี้ นาย Véron-Réville ได้เกษียณอายุราชการแล้ว เป็นการพ้นวิสัยให้กลับเข้ารับราชการ จึงให้ฝ่ายปกครองชดเชยค่าเสียหายนับตั้งแต่วันที่คำสั่งปลดออกจากราชการจนถึงวันที่มีคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ณ ที่อื่น และค่าเสียหายนับจากวันที่กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งที่ผิดแผกไปจากเดิมจนถึงวันที่ผู้เสียหายเกษียณอายุราชการ

ข้อสังเกต

สภาแห่งรัฐพิจารณาผลย้อนหลังของการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ ในคดีนั้น ผู้เสียหายมีอาชีพเป็นผู้พิพากษา และได้รับความคุ้มครองความเป็นอิสระและความมั่นคงในสถานภาพ ตามหลักการไม่อาจโยกย้ายเปลี่ยนแปลงตำแหน่งได้ (l'inamovibilité) โดยผู้นั้นไม่เต็มใจ ผู้เสียหายพ้นจากตำแหน่งไปโดยคำสั่งลงโทษให้ปลดออกจากราชการ (la retraite d'office) แต่คำสั่งดังกล่าวถูกเพิกถอนโดยสภาแห่งรัฐฝ่ายปกครองจึงต้องจัดให้ผู้เสียหายได้กลับเข้ารับราชการต่อไป เสมือนไม่เคยมีคำสั่งปลดออกจากราชการดังกล่าวอยู่เลย ในกรณีที่ตำแหน่งเดิมของผู้เสียหายมีผู้มาดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ฝ่ายปกครองต้องยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งผู้ที่มาแทน เพื่อที่จะสามารถแต่งตั้งผู้เสียหายกลับเข้ารับตำแหน่งเดิมได้ต่อไป

คดี Véron-Réville ชี้ให้เห็นข้อจำกัดของการย้อนกระบวนการให้ไปมีผลในอดีต สภาแห่งรัฐยอมรับว่า ถ้าเป็นความยินยอมของผู้เสียหายเอง ที่ยอมกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า กรณีเช่นนี้จะไม่เป็นปัญหายุ่งยาก ฝ่ายปกครองก็พอจะมีเวลาดำเนินการให้แล้วเสร็จได้โดยไม่เร่งด่วนนัก อีกทั้ง การให้กลับเข้ารับราชการก็มีได้มีผลให้ผู้เสียหายมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างเวลาที่ตนพ้นจากราชการไป เว้นแต่ผู้เสียหายจะร้องขอและพิสูจน์ได้ถึงความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งตามปกติสภาแห่งรัฐก็มักกำหนดค่าทดแทนให้เท่ากับเงินเดือนที่ควรจะได้รับ^๑

---

^๑ CE ass., 7 avril 1933, Deberles, p. 439.